

Список використаних джерел:

1. Про основи національної безпеки України : Закон України від 19 червня 2003 року № 964-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/964-15#Text>
2. Про демократичний цивільний контроль над Воєнною організацією і правоохоронними органами держави : Закон України від 19 червня 2003 року № 975-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/975-15#Text>
3. Про організацію оборонного планування : Закон України від 18 листопада 2004 року № 2198-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2198-15#Text>
4. Про національну безпеку України : Закон України від 21 червня 2018 року № 2469-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2469-19#Text>
5. Оцінка громадянами ситуації в країні, рівень довіри до виконавчих та правоохоронних органів влади, оцінка діяльності Уряду. Разумков центр. URL: <https://razumkov.org.ua/napriamky/sotsiologichni-doslidzhennia-otsinka-gromadianamy-sytuatsii-v-kraini-riven-doviry-dovykonavchikh-ta-pravookhoronnykh-organiv-vlady-otsinka-diialnosti-uriadu-liutyi-2020r>
6. Boone Bartholomees J. Guide to national security policy and strategy. U.S. Army War College. Washington, DC. 2004. 295 p.
7. Rechtsinformationssystem des Bundes. URL: <http://www.ris.bka.gv.at/GeltendeFassung.wxe?Abfrage=Bundesnormen&Gesetzesnummer=10005792>
8. Young R. Defining Terrorism: The Evolution of Terrorism as a Legal Concept in International Law and its Influence on Definitions in Domestic Legislation. Boston College International and Comparative Law Review. 2006. Vol. 29. Issue 1. Article 3. P. 75-80.
9. Security Service MI5 : site. URL: <http://www.Mi5.gov.uk/home/about-us/what-we-do/protecting-national-security.html>

УДК 342.9

DOI <https://doi.org/10.32844/2618-1258.2023.4.19>

ДІДЕНКО В.В.

**МЕТА ТА ЗАВДАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ПРАЦІВНИКІВ
НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ**

**THE PURPOSE AND TASKS OF PROFESSIONAL TRAINING OF EMPLOYEES
OF THE NATIONAL POLICE OF UKRAINE**

Актуальність статті полягає у забезпеченні ефективної діяльності Національної поліції України залежить від багатьох чинників, серед яких важливе місце відводиться системі професійної підготовки поліцейських. Остання представляє собою сталий, систематичний, безперервний процес навчання, виховання та розвитку працівника в сфері виконуваного ним виду трудової (або службової) діяльності, який забезпечує набуття особою відповідного кола знань, навичок та вмінь необхідних і достатніх для правильного, ефективного і законного виконання покладеної на нього трудової функції. Тобто, професійна підготовка є комплексом заходів, об'єднаних в єдиний процес, який прямо залежить від особливостей професії працівника (службовця). Мета статті полягає у визначенні мети та завдання професійної підготовки працівників Національної поліції України. З'ясовано, що мета і завдання – це взаємодоповнюючі категорії, які показують призначення певного явища, процесу, механізму, тощо. Зокрема, мета є кінцевим, бажаним результатом якого необхідно досягти, «пункт призначення» стратегічного характеру. В свою чергу, завдання – це тактичні, поточні цілі, виконання яких обов'язкове для реалі-

зації мети. При цьому, обидві категорії – індивідуалізовані та залежать від змісту кожного окремого об'єкту. Визначено, що ключовою метою професійної підготовки поліцейських є формування у людини особистих (психологічних, моральних та фізичних) якостей, а також правової свідомості та професійних знань, умінь і навичок, які у своїй єдності дозволяють йому на високому рівні, якісно та оперативно виконувати покладені на них обов'язки в процесі реалізації завдань та функцій, що покладено на Національну поліцію України як ключовий правоохоронний орган нашої держави. Досягнення мети обумовлює необхідність вирішення наступних завдань: комплексний розвиток психологічної орієнтованості працівника на роботу в поліції з урахуванням рівня її динаміки, важкості, наявності обмежень, особливої корпоративної культури та специфіки управління; надання поліцейському ґрунтовних та широких теоретико-правових знань з приводу: сутності, змісту та важливості прав і свобод людини і громадянина, як особливої державної цінності; порядку та умов застосування заходів примусового характеру поліцією; організаційної специфіки та адміністративної діяльності органів та підрозділів поліції; тощо; фізичний розвиток поліцейських, забезпечення готовності їх організму до навантажень які виникають під час несення служби; формування та розвиток у поліцейських спеціальних практичних навичок, що включає в себе володіння прийомами застосування фізичної сили, вогнепальної зброї, спеціальних і оперативно-технічних засобів, проведення заходів оперативно-розшукового характеру, реалізації криміналістичних методів тощо; систематичне оновлення та вдосконалення набутих поліцейським знань, умінь та навичок з урахування зміни в соціальному середовищі, оновлення законодавства України, появи нових суспільних вимог до діяльності НПУ, тощо; виховання поліцейських в дусі глибокої поваги до кожного члена суспільства, необхідності виконання своїх завдань сумлінно та правильно, урахуваннячи їх особливу соціальну цінність.

Ключові слова: мета, завдання, професійна підготовка, працівники, поліцейські, Національна поліція.

The relevance of the article lies in ensuring the effective operation of the National Police of Ukraine depends on many factors, among which an important place is given to the system of professional training of police officers. The latter is a constant, systematic, continuous process of training, education and development of an employee in the field of the type of labor (or official) activity performed by him, which ensures that the person acquires the appropriate range of knowledge, skills and abilities necessary and sufficient for the correct, effective and legal performance of the tasks entrusted to him his labor function. That is, professional training is a set of measures combined into a single process that directly depends on the specifics of the employee's (employee) profession. The purpose of the article is to determine the purpose and task of professional training of the National Police of Ukraine. It was found that the goal and task are complementary categories that show the purpose of a certain phenomenon, process, mechanism, etc. In particular, a goal is a final, desired result that must be achieved, a "destination" of a strategic nature. In turn, tasks are tactical, current goals, the fulfillment of which is mandatory for the realization of the goal. At the same time, both categories are individualized and depend on the content of each individual object. It was determined that the key goal of professional training of police officers is the formation of a person's personal (psychological, moral and physical) qualities, as well as legal awareness and professional knowledge, abilities and skills, which in their unity allow him to perform at a high level, qualitatively and quickly the assigned their duties in the process of implementing the tasks and functions entrusted to the National Police of Ukraine as the key law enforcement body of our state. Achieving the goal requires solving the following tasks: comprehensive development of the employee's psychological orientation to work in the police, taking into account the level of its dynamics, difficulty, the presence of restrictions, a special corporate culture and the specifics of management; providing a police officer with thorough and broad theoretical and legal knowledge about: the essence, content and importance of the rights and freedoms of a person and a citizen, as a special state value; procedure and conditions for the application of coercive measures

by the police; organizational specifics and administrative activities of police bodies and units; etc; physical development of police officers, ensuring the readiness of their bodies for the loads that arise during the performance of their duties; formation and development of special practical skills of police officers, which includes mastery of the techniques of using physical force, firearms, special and operational-technical means, conducting activities of an operational-search nature, implementation of forensic methods, etc.; systematic updating and improvement of the acquired knowledge, skills and abilities of the police taking into account the changes in the social environment, updating the legislation of Ukraine, the emergence of new social requirements for the activities of the NPU, etc.; education of police officers in the spirit of deep respect for each member of society, the need to perform their tasks conscientiously and correctly, taking into account their special social value.

Key words: goal, task, professional training, employees, police officers, National Police.

Актуальність теми. Забезпечення ефективної діяльності Національної поліції України залежить від багатьох чинників, серед яких важливе місце відводиться системі професійної підготовки поліцейських. Остання представляє собою сталий, систематичний, безперервний процес навчання, виховання та розвитку працівника в сфері виконуваного ним виду трудової (або службової) діяльності, який забезпечує набуття особою відповідного кола знань, навичок та вмінь необхідних і достатніх для правильного, ефективного і законного виконання покладеної на нього трудової функції. Тобто, професійна підготовка є комплексом заходів, об'єднаних в єдиний процес, який прямо залежить від особливостей професії працівника (службовця). Варто зауважити, що професійна підготовка поліцейських не є явищем хаотичним, вона має чітко визначену мету, досягнення якої потребує вирішення низки завдань.

Стан дослідження. Окремі проблемні аспекти, пов'язані із професійною підготовкою працівників Національної поліції України досліджувались у працях: О.М. Бандурки, С.С. Вітвицької, А.П. Герасимова, А.В. Губанова, В.Г. Гриценка, А.О. Деркача, К.С. Ізбаха, В.Г. Кремень, І.М. Шопіної, Д.В. Швеця та багатьох інших. Втім, незважаючи на суттєвий науковий доробок, у зазначеній сфері залишається чимала кількість теоретичних проблем, які потребують вирішення.

Саме тому **метою статті** є: визначити мету та завдання професійної підготовки працівників Національної поліції України.

Виклад основного матеріалу. Термін «мета» у словниковій літературі розкривається наступним чином: те, до чого прагнуть, що необхідно здійснити; кінцеве бажання, прагнення, намір, те чого хтось намагається досягти [1, с. 467]. Цікавих висновків з приводу сутності мети досягли представники філософської науки. В межах неї мета визначається як всебічне, достовірне вивчення об'єкта, предмета, їх структури, зв'язків і відносин на основі розроблених наукою методів і принципів пізнання, а також одержання і впровадження в практику корисних для людини результатів. Метою людської діяльності є прагнення досягти певного результату. Людина всіма можливими засобами і методами прагне досягти бажаного для неї результату. Тобто, можна сказати, що результат є змістом мети. У залежності від того, чого прагне суб'єкт пізнання, мета може бути загальною і спеціальною, безпосередньою і перспективною [2, с. 21].

З приводу сутності мети також вироблено багато індивідуальних наукових позицій. Наприклад, Ю.П. Сурмін зазначає, що мета являє собою ідеальне передбачення результату діяльності, що виступає її регулятором. Дослідник виокремлює такі основні особливості мети: є моделлю майбутнього результату, початковим образом, до якого рухається об'єкт; виступає як варіант задоволення потреби, сформований з кількох альтернатив. Мету системи Ю.П. Сурмін охарактеризував як бажаний результат діяльності системи, який формулюється як найкращий для неї стан. Мету системи звичайно виражають у вигляді цільової функції, яка відображає кілька цілей, що створюють ієрархію. Під метою системи розуміють певні переважаючі стани, до яких рухається система. Це можуть бути стани рівноваги або деякі функціональні дії системи та її перетворення до певних якісних станів [3, с. 385].

Поряд із поняттям мети найчастіше досліджується категорія «завдання». Етимологічно завдання схоже із метою, адже трактуються як: те, що потребує виконання, вирішення; все, що задано або що задається: запитання для вирішення, загадка, урок; наперед визначений,

запланований для виконання обсяг роботи, справа [1]. Разом із цим, на думку багатьох вчених завдання є складовою часткою мети. Наприклад, на думку Н.І. Матузова: «Мета, взята разом із засобами та умовами її здійснення, постає як завдання. Завдання – це те, що вимагає виконання, дозволу, втілення в життя. У повсякденному житті ціль і завдання часто вживаються в тому самому сенсі як синоніми, однак повного збігу між ними немає» [4, с. 117].

Тож, мета і завдання – це взаємодоповнюючі категорії, які показують призначення певного явища, процесу, механізму, тощо. Зокрема, мета є кінцевим, бажаним результатом якого необхідно досягти, «пункт призначення» стратегічного характеру. В свою чергу, завдання – це тактичні, поточні цілі, виконання яких обов'язкове для реалізації мети. При цьому, обидві категорії – індивідуалізовані та залежать від змісту кожного окремого об'єкту.

На сьогоднішній день в законодавстві України про діяльність НПУ відсутні норми, які б закріплювали загальне призначення професійної підготовки поліцейських. Лише в окремих випадках розкриваються завдання її складових елементів. Наприклад, в Наказі МВС «Про затвердження Положення про організацію післядипломної освіти працівників Національної поліції» від 24.12.2015 №1625 виділяють завдання післядипломної освіти, які включають в себе: «1) навчання необхідним знанням і спеціальним навичкам для успішного виконання обов'язків із забезпечення публічної безпеки і порядку, охорони прав і свобод людини, а також інтересів суспільства і держави, протидії злочинності та інших службових завдань; 2) удосконалення навичок управлінської діяльності, опанування методик навчання та виховання підлеглих, удосконалення в практичну діяльність досягнень науки, передових форм і методів роботи, основ наукової організації праці; 3) формування професійної самосвідомості працівників поліції, почуття відповідальності за свої дії, розуміння необхідності постійного вдосконалення своєї професійної майстерності з урахуванням специфіки діяльності в конкретних підрозділах поліції; 4) навчання прийомам та засобам забезпечення особистої безпеки при виконанні службових обов'язків, під час надзвичайних подій і в екстремальних умовах; 5) удосконалення навичок працівників поліції поведіння з вогнепальною зброєю, спеціальними засобами і спеціальною технікою, експлуатації транспортних засобів, засобів зв'язку; 6) формування високої психологічної стійкості працівників поліції, розвиток у них спостережливості, пильності, пам'яті, мислення та інших професійно-психологічних якостей і навичок» [5].

Завдання є нормативно-визначеними для службової підготовки у Положенні про організацію службової підготовки працівників НПУ: «1) підвищення рівня знань, умінь, навичок та професійних якостей поліцейських з метою забезпечення їх здатності до виконання завдань з охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічного (громадського) порядку та безпеки; 2) вивчення нормативно-правових актів, які регламентують діяльність Національної поліції України; 3) удосконалення керівним складом органів (підрозділів) поліції, закладів, установ поліції навичок управління поліцейськими» [6].

Більш детально питанню мети та завдань професійної підготовки працівників в цілому та поліцейських зокрема приділено увагу в теорії права. Так, З.Н. Курлянд в рамках дослідження загальної методики професійної освіти (підготовки) виділив загальне значення її мети і завдань. На його думку, основна мета професійної освіти – загальний і професійний розвиток особистості, становлення її професійної культури. Тому незалежно від того, кого готують професійні навчальні заклади, яку освіту (середню, вищу) вони надають, головним є рівень загальної та професійної освіти і професійного розвитку, який ці заклади забезпечують. Слід також наголосити на необхідності тісного зв'язку середньої, професійно-технічної, вищої і післядипломної освіти, що є запорукою реалізації безперервної освіти, освіти впродовж життя, яка має задовольняти потреби особистості в підвищенні кваліфікації чи у здобутті нової професії. Ці потреби виникають унаслідок мінливих умов ринку праці і вимагають створення системи професійної підготовки в навчальних закладах різного типу, що забезпечить перехід людини до більш високих рівнів особистісного та освітнього розвитку [7]. Реалізація цієї мети за поглядом вченого відбувається за рахунок таких завдань: 1) створення умов для оволодіння людиною знаннями і навичками у сфері професійної діяльності, отримання кваліфікації чи перекваліфікація, що забезпечує участь особистості в суспільно корисній праці відповідно до її інтересів і здібностей; 2) виховання соціально активної особистості, яка у своєму житті керується загальнолюдськими (честь, совість, людська гідність, справедливість) та культурно-національними (працелюбність, волелюбність, толерантність тощо) цінностями і здатна до перетворення виробництва, виробничих, економічних, суспільних відносин, до участі в управлінні, несе відповідальність за результати

своїєї діяльності тощо; 3) задоволення нагальних і перспективних потреб виробництва у кваліфікованих фахівцях, рівень підготовки яких відповідав би вимогам науково-технічного, соціального прогресу, які б були професійно мобільними, мали різнобічні професійні і загальноосвітні знання, уміння та навички [7].

М.І. Іншин виділяє наступні цілі професійної підготовки, а саме: постійна, цілеспрямована організаційно-управлінська робота керівників (начальників) усіх рівнів, яка спрямована на удосконалення їх професійної майстерності; проведення занять на високому теоретичному і методичному рівні; належне методичне забезпечення занять із професійної підготовки; активне та свідоме ставлення до підвищення своєї майстерності; постійний та дієвий контроль за виконанням навчальних програм, теоретичних планів, а також засвоєнням матеріалу під час проведення занять в системі професійної підготовки; удосконалення фінансового забезпечення системи навчання; належне наукове супроводження професійної підготовки; міжнародне співробітництво з питань професійного навчання [8, с. 26].

Мета і завдання професійної підготовки неодноразово розглядалися у сфері діяльності поліції та її попередника – органів внутрішніх справ. Так, А.С. Бурлака визначила, що основними завданнями професійної підготовки співробітників ОВС є: 1) оволодіння необхідними знаннями і спеціальними навичками для успішного виконання обов'язків з охорони громадського порядку і боротьби зі злочинністю та інших оперативно-службових завдань; 2) підвищення професіоналізму працівників ОВС шляхом удосконалення спеціальних навичок; 3) зміцнення зв'язків з населенням, забезпечення працівниками міліції прав людини під час виконання ними службових обов'язків, підвищення рівня загальної культури рядового і начальницького складу; 4) розвиток у працівників ОВС особистих високоморальних якостей, патріотизму і відповідальності, здібностей до ініціативних дій, сумлінного виконання професійного обов'язку [9, с. 150].

І.М. Шопіна виділяє призначення професійної підготовки слідчих поліції крізь наступну мету і завдання. «Мета професійної підготовки формується зовні системи освіти, обумовлена потребами суспільства та особистості та являє собою «замовлення» на підготовку спеціалістів. До того ж професійна підготовка повинна відзеркалювати не лише сучасний стан науки, техніки, виробництва, суспільних відношень, але й перспективи їх розвитку. Формування мети професійної підготовки має починатися з визначення вимог практичної діяльності та трансформації їх в педагогічні цілі. З огляду на це мету професійної підготовки слідчих необхідно розуміти як формування та розвиток системи професійно важливих знань, вмінь, навичок та особистісних якостей, необхідних для ефективної професійної діяльності. Мета професійної підготовки слідчих обумовлює її завдання, до яких слід віднести: оволодіння загальними та спеціальними знаннями, вміннями та навичками; формування, розвиток та корекція професійно важливих якостей особистості та профілактика професійних деформацій; формування та підтримання оптимальної професійної мотивації», – наголошує вчена [10, с. 147].

С.М. Бортник та Д.В. Швець визначають у своїх працях мету і завдання професійної підготовки поліцейських в цілому. На їх погляд метою останньої є формування професійної спрямованості, розвитку поліцейських як професіоналів, підвищення рівня їх професійної правової свідомості та правової культури, отримання ними нових спеціальних знань, навичок, умінь, які дозволять чітко, оперативно, неупереджено виконувати свої професійні обов'язки, відповідно до норм чинного законодавства та професійної етики, ґрунтуючись на потребах суспільства та держави. Основними завданнями професійної підготовки поліцейських в Україні на думку вчених є: «1) підготовка кваліфікованих фахівців правоохоронної діяльності, здатних на належному рівні забезпечувати охорону громадського порядку, проводити заходи по боротьбі зі злочинністю та захисту законних прав, свобод людини і громадянина, передбачених Конституцією України; 2) вивчення нормативно-правових актів, які регламентують діяльність органів внутрішніх справ та їх практичне застосування при здійсненні оперативно-службової діяльності; 3) набуття працівниками знань і спеціальних навичок, необхідних для успішного виконання оперативно-службових завдань та постійне їх вдосконалення; 4) удосконалення навичок керівного складу органів внутрішніх справ та навчання підлеглих, упровадження в практику оперативно-службової діяльності досягнень науки та техніки, передових форм та методів роботи, основ наукової організації праці; 5) розвиток у працівників органів внутрішніх справ особистих моральних якостей, почуття відповідальності за власні дії, прагнення до постійного вдосконалення свого професійного та загальнокультурного рівня; 6) навчання працівників органів внутрішніх справ прийомам і способам забезпечення відповідальності за власні дії, прагнення постійного вдосконалення свого

професійного та загальнокультурного рівня; 7) навчання працівників органів внутрішніх справ прийомом та способам забезпечення професійної та особистої безпеки при виконанні службових обов'язків, у тому числі в екстремальних умовах; 8) зміцнення зв'язків із населенням, забезпечення працівниками органів внутрішніх справ прав людини та громадянина під час виконання ними службових обов'язків» [11, с. 194–195; 12, с. 442].

Таким чином, проведений вище аналіз дає змогу констатувати, що ключовою метою професійної підготовки поліцейських є формування у людини особистих (психологічних, моральних та фізичних) якостей, а також правової свідомості та професійних знань, умінь і навичок, які у своїй єдності дозволяють йому на високому рівні, якісно та оперативно виконувати покладені на них обов'язки в процесі реалізації завдань та функцій, що покладено на Національну поліцію України як ключовий правоохоронний орган нашої держави.

Досягнення вказаної мети обумовлює необхідність вирішення наступних завдань:

– комплексний розвиток психологічної орієнтованості працівника на роботу в поліції з урахуванням рівня її динаміки, важкості, наявності обмежень, особливої корпоративної культури та специфіки управління;

– надання поліцейському ґрунтовних та широких теоретико-правових знань з приводу: сутності, змісту та важливості прав і свобод людини і громадянина, як особливої державної цінності; порядку та умов застосування заходів примусового характеру поліцією; організаційної специфіки та адміністративної діяльності органів та підрозділів поліції; тощо;

– фізичний розвиток поліцейських, забезпечення готовності їх організму до навантажень які виникають під час несення служби;

– формування та розвиток у поліцейських спеціальних практичних навичок, що включає в себе володіння прийомами застосування фізичної сили, вогнепальної зброї, спеціальних і оперативно-технічних засобів, проведення заходів оперативно-розшукового характеру, реалізації криміналістичних методів тощо;

– систематичне оновлення та вдосконалення набутих поліцейським знань, умінь та навичок з урахування зміни в соціальному середовищі, оновлення законодавства України, появи нових суспільних вимог до діяльності НПУ, тощо;

– виховання поліцейських в дусі глибокої поваги до кожного члена суспільства, необхідності виконання своїх завдань сумлінно та правильно, ураховуючи їх особливу соціальну цінність.

Висновок. Таким чином, саме зазначені вище завдання, як вбачається, найбільш повно відображають практичний зміст та призначення професійної підготовки працівників Національної поліції України. Разом із тим, як недолік слід відзначити той факт, що ані мета, ані завдання професійної підготовки досліджуваної категорії працівників не віднайшли свого законодавчого закріплення. А відтак, дана прогалина потребує усунення шляхом внесення змін та доповнень до діючого спеціального законодавства, норми якого регулюють діяльність поліції взагалі, а також питання професійної підготовки поліцейських, зокрема.

Список використаних джерел:

1. Білодід І.К. Словник української мови: в 11 томах. Том 4, 1973. 683 с.
2. Рогач О.Я. Кодифікаційні акти в системі законодавства України : дисертація . Ужгород : Ужгородський національний університет. 2003. 209 с.
3. Енциклопедичний словник з державного управління / уклад. : Ю.П. Сурмін, В.Д. Бакуменко, А.М. Михненко та ін. ; за ред. Ю.В. Ковбасюка, В.П. Трощинського, Ю.П. Сурміна. К. : НАДУ, 2010. 820 с.
4. Удовенко Ж.В. Криміналістичне забезпечення процесу доказування на досудовому слідстві: дисертація. Київ : Національна академія внутрішніх справ України. 2004. 205 с.
5. Про затвердження Положення про організацію післядипломної освіти працівників Національної поліції: наказ від 24.12.2015 № 1625. *Офіційний вісник України*. 2016. № 11. Ст. 173.
6. Про затвердження Положення про організацію службової підготовки працівників Національної поліції України : Наказ МВС України від 26.01.2016 № 50. *Офіційний вісник України*. 2016. № 22. Ст. 42.
7. Курлянд З.Н. Теорія і методика професійної освіти: навчальний посібник. Київ : Вид-во «Знання». 2012. 390 с.
8. Іншин М.І. Перспективні напрямки професійної підготовки державних службовців в Україні. *Право і безпека*. 2006. № 5 (1). С. 24–27.

9. Бурлака О.С. Атестаційні провадження : дисертація. Київ : Київський національний університет внутрішніх справ. 2007. 220 с.

10. Шопіна І.М. Правові та організаційні засади підвищення ефективності професійної діяльності слідчих органів внутрішніх справ України : дисертація. Харків : Національний університет внутрішніх справ. 2004. 192 с.

11. Бортник С.М. Професійна підготовка поліцейського в Україні: зміст та завдання. Харків : Особистість, суспільство, закон. 2021. С. 192–195.

12. Швець Д.В. Поняття, зміст та функції професійної підготовки поліцейського в Україні. *Форум права*. 2017. № 5. С. 441–446.

УДК 342.9

DOI <https://doi.org/10.32844/2618-1258.2023.4.20>

КАБИШ О.О.

СУЧАСНИЙ СТАН АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ВЗАЄМОДІЇ СУБ'ЄКТІВ ПРОТИДІЇ КІБЕРЗЛОЧИННОСТІ

THE CURRENT STATE OF ADMINISTRATIVE AND LEGAL REGULATION OF THE INTERACTION OF CYBERCRIME COUNTERMEASURES SUBJECTS

Актуальність статті полягає в тому, що широке впровадження нових технічних рішень, які використовуються для реалізації процесу інформатизації у всьому світі, призводить до формування нових геополітичних концепцій в контексті глобальних соціально-технічних систем. Міжнародна інформаційна область стає не лише важливим аспектом співпраці, але і сферою конкуренції між окремими особами, країнами та міжнародними політичними та економічними об'єднаннями. Електронно-комунікаційна інфраструктура, разом із іншими інформаційними ресурсами, стає об'єктом міжнародних змагань за глобальне лідерство або предметом недобросовісної конкуренції у сфері підприємництва й інших суспільних інформаційних відносин. Критичним моментом у забезпеченні безпеки інформації є правомірне використання комп'ютерних систем, що спрямоване на запобігання їх незаконному використанню та порушенням існуючих соціальних і політичних норм. Саме тому, важливим завданням законодавця є забезпечення ефективної співпраці суб'єктів протидії кіберзлочинності, реалізація якої вимагає створення належного нормативно-правового підґрунтя. У статті здійснено комплексний аналіз нормативно-правових актів різної юридичної сили, норми яких спрямовані на регулювання взаємодії суб'єктів протидії кіберзлочинності. Доведено, що в системі правових засад відповідного регулювання ключове місце відводиться нормам адміністративної галузі права, адже саме за їх допомогою розкриваються: організаційно-управлінські аспекти взаємодії; порядок реалізації спільної діяльності уповноважених суб'єктів в секторі кібербезпеки та їх ієрархічне підпорядкування; правовий статус суб'єктів взаємодії, ключові цілі, завдання та функції співпраці; тощо. Зроблено висновок, що юридичне підґрунтя взаємодії суб'єктів протидії кіберзлочинності складає велика група нормативно-правових актів. Вона включає в себе Конституцію України, а також міжнародні документи (ратифіковані у встановленому законом порядку) та прийняті закони і підзаконні нормативно-правові акти, серед яких переважають адміністративно-правові норми. Така галузева приналежність пов'язана із характером суспільно-правових відносин, що виникають